

מ"ת 65673/10/13 - ה.ה. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 65673-10-13 מדינת ישראל נ' ה'

בפני כב' השופט יונתן אברהם

ה.ה.

נגד

מדינת ישראל

החלטה

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א) לחוק העונשין, שבוצעה כלפי אחיו, אשר היה בשעת המעשה קטין.

לפי תיאור כתב האישום, עקב מחלוקת בין הצדדים הפיל המבקש את אחיו ארצה, בעט בראשו והיכה אותו במכות אגרופ בראשו, עד כדי שאחיו איבד את הכרתו ונגרמו לו שברים בגולגולת ודימום תוך גולגלתי. כמו כן, נטען כי על אף שאנשים שעמדו בסמוך על גג ביתם קראו לו והפצירו בו שיחדל ממעשיו, הוא המשיך בהם. בסופו של דבר, הותיר את אחיו מחוסר הכרה על הרצפה ועזב את המקום.

לאחר דיון בבקשה במעצרו עד תום ההליכים, שוחרר המבקש, המתגורר באופן קבוע בכפר טובא, לחלופת מעצר מלא בכפר רומת הייב.

חלפו מאז האירוע 7 חודשים.

בפני בקשת המבקש להתיר לו לחזור בכפרו, אמנם לא לבית הוריו בו התגורר, אלא לבית דודתו אשר תשמש כמפקחת עליו יחד עם בעלה. במקור נתבקשתי גם לאפשר לו לצאת לעבודה לחלופין עם שני נהגי משאיות כעוזר נהג, אולם במהלך הדיון צמצם ב"כ המבקש את בקשתו להחזרתו לכפר בשלב זה, עד שתמצא לו עבודה במקום קבוע, וזאת נוכח חלק מהתנגדות המשיבה, אשר נומקה בכך כי באופן המבוקש לעבוד, לא ניתן יהא לדעת היכן נמצא המבקש בכל עת.

ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה בכללותה, לרבות האפשרות לחזרתו לכפר טובא. לטענתה, אמנם אחיו של המבקש, אשר הינו נפגע העבירה, מרבה לבקרו גם במקום חלופת המעצר, אולם בתיק זה נתקבלה עדותם של שני עדים שהוזכרו לעיל, וככל שישוּב המבקש לכפרו, מתקיים החשש להשפעה עליהם וכן נטען למסוכנות כלפיהם.

שקלתי את טיעוני הצדדים בכובד ראש ואין באפשרותי להיעתר לבקשה.

בשעתו הוצג לעיוני חומר החקירה. מחומר החקירה אכן עלה, כי בלבם של אותם עדים מקונן חשש בעקבות אירועים שקרו נוכח מסירת עדותם, ודי בכך כדי לקבוע כי אכן קיים חשש להשפעה על עדותם, ככל שישוּב המבקש לכפרו.

נוכח חזרת ב"כ המבקש מבקשתו לאפשר את העבודה שהוזכרה, אני מוצא לציין, כי ראוי שבכל הצעה למקום עבודה עתידי, יוצג מקום עבודה קבוע ולא מקום עבודה על משאית שאיש אינו יכול לעקוב אחריה בשעות היום. לקיומה של כתובת קבועה למקום עבודה, יש משמעות הרתעתית מבחינת המבקש אשר יודע שיכול ומשטרת ישראל תגיע לביקורת בכל רגע נתון, גם אם לא מתבצעים ביקורים שכאלה באופן תדיר.

אני מוצא לציין, כי בדברי ב"כ המשיבה לא הובעה התנגדות עקרונית ליציאתו של המבקש לעבודה, כל עוד זאת אינה פוגעת בהשגת מטרות המעצר, כפי שפורטו לעיל.

אשר על כן, וככל שתבוא הצעת עבודה במקום קבוע, כשמקום המגורים יישאר מחוץ לכפר, זו תישקל בחיוב.

נוכח האמור, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ד, 22 מאי 2014, בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.